

Код нас се поодавно одомаћила подела странака на проевропске и патриотске, но то све мање пије воду. Напредњаци са Социјалистима су преузели проевропску политику, а при томе не желе да се одрекну патриотског и државотворног бекграунда. Са друге стране проевропски ДС предвођен аутономашком узданицом Пајтићем промовише идеју „српске Србије“ која би требало бити испред европске Србије. Тако се некада оштра подела на „патриоте“ и „европејце» замутила.

Често се каже да Вучић и СНС немају опозицију. То је тачно, али се мало ко пита због чега је то тако. Осим промишљених или срећних политичких потеза који су Вучића довели ту где јесте, његовој сувереној политичкој позицији је допринела и сама опозиција својим поделама, трвењима и недостатком идеја и активизма. Заиста како су на изборима могли боље проћи политичке опције које нису мењале своје платформе и реторику иако се Србија мењала. Политичке кампање које су биле бледе сенке претходних (и код „патриота“ и код „европејаца“) нису никог убедиле ни у шта. Пример те рециклиране јаловости је ДС слоган „демократија на старој адреси“. Као гласови мртве прошлости.

